

tidig giver denne de Penge, som behøves til Renter og Afdrag til Staten af Laanet. Maaske det havde været mere formaals-tjenligt, rimeligere og klarere for Finans-lovbehandlingen, om man en Gang for alle havde givet den alle Pengene, saa vare vi færdige med det hele. Jeg vil i alt Fald, hvis jeg skulde vedblive at være Finansminister — jeg ved ikke, om jeg overhovedet for den ærede Ordfører maa benytte den hypotetiske Form, eller om jeg skal sige: Jeg er Finansminister og jeg vedbliver at være det, saa længe det ærede Medlem og ærede Meningsfæller af ham tillade det —, forsøge at klare den Slags Ting ud, saa der kan blive Mening i Statens Forhold til visse Institutioner med Hensyn til Laan og lignende.

Den ærede Ordfører sagde saa, at Bespærelser kan der ikke være Tale om, og til Laan vilde Regeringen ikke gaa, ikke laane sig frem Aar for Aar. Det havde den ærede Ordfører baade Konseilspræsidentens og mine Ord for. Men skulle vi ikke være enige om, at den nuværende Regering har ikke siddet mere end 5 Maaneder og har ikke laant Aar efter Aar. Det er sikkert, at den nuværende Regering har gjort een Gang et midlertidigt Laan, som var nødvendigt, fordi den forrige Regering havde tømt Statskassen. Det ærede Medlem overleverede mig en tom Statskasse. Da han overantvordede mig Finanserne i Oktober Maaned, var der ingen Penge til at føre Regeringen videre for, saa jeg synes, den ærede Ordfører er den, som mindst af alle kan bebrejde mig, at Regeringen gik til et midlertidigt Laan; for Penge skulde der jo være. (Ordføreren [N. Neergaard]: Jeg har udtrykkelig billiget det!). Det ærede Medlem har billiget det, men samtidig har han sagt i en meget haanlig Tone, at den nuværende Regering var Specialist i Laan. Foreløbig har Regeringen kun gjort et eneste Laan, og det har den ærede Ordfører nødvendiggjort, saa jeg synes, han ikke kan bebrejde os, at vi laane. Det er muligt, at vi nødes til at gøre endnu et Laan. (Ordføreren [N. Neergaard]: Det er officielt nu!). Det er ikke officielt, at Laanet er antaget. Der er ikke officielt kommet Forslag om Laanet til Folketinget, og før det sker, mener jeg, man ikke har Ret til at sige, at der er laant. Det vil afhænge af de Betingelser, der bydes Staten, om vi skulle laane igen. Men hvis vi komme til at laane, er det den ærede Ordfører og hans Parti, som ere Skyld i, at vi maa laane. Det er ikke det radikale

Partis Skyld, vi have ikke handlet paa en saadan Maade med Finanserne, at vi nødes til at laane, men vi have faaet overgivet en Gæld, som vi ere nødt til at klare. Vi leve under en Finanslov, som den ærede Ordfører og hans Parti have Ansvaret for, og som ender med 45 Mill. Kr.s Underskud, som maa dækkes. Saa have vi faaet et Finanslovsforslag, hvor der kan være mellem 25 til 30 Mill. Kr.s Underskud, som ogsaa maa dækkes. Saa maa man laane. Tro ærede Medlemmer, at man kunde ved Hjælp af Skatter frembringe de 80 Mill. Kr., der her er Tale om? Jeg vilde gerne se, hvordan det danske Folk vilde gebærde sig, hvis man i dette Øjeblik paalagde for 80 Mill. Kr. nye Skatter i dette Land. Jeg tror, man ikke fra nogen Side egentlig vilde være glad derfor.

Den ærede Ordfører siger dernæst: Denne Regering har sagt, at den ikke vil foreslaa nye Skatter; ja, det har Finansministeren sagt med Billigelse af den øvrige Regering. Det ærede Medlem sagde, at Regeringen maa tage Ansvaret for, hvorledes det vil gaa efter dens Tid. Man kunde ikke vide, hvor længe denne Regering sad. Atter her var den ærede Ordfører — og det glæder mig — ivrig for, at den nuværende Regering skulde sidde længe. Den ærede Ordfører klager over andres Uklarhed, men jeg kan ikke blive klar over, om den ærede Ordfører støtter den nuværende Regering, eller om han ikke støtter den. Ønsker han, den skal blive siddende, eller ønsker han det ikke? Undertiden synes det, som om han ikke saa meget ønsker, at andre skulde træde til, at han maaske foretrækker, at den nuværende radikale Regering skal sidde længe; for vel er der tre sammenhørende Grupper i Delegationen, men man skal ikke være saa sikker paa, at de indbyrdes unde hinanden saa meget. Der er derfor Mulighed for, at man foretrækker den nuværende Regering som det mindste Onde. Jeg kunde tænke mig, at nogle af 11-Mandsgrupperne kunde frygte, at man kunde faa Resterne af Reformpartiet til at danne Regering, og at de da sagde som saa: Lad os saa hellere beholde den radikale Regering. Og det kunde være, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), som har holdt sig tilbage i denne Vinter paa den Maade, at han har taget Ordet i hver eneste Sag, kunde tænke sig noget bedre endnu end at faa den ærede Ordfører til Konseilspræsident, nemlig, at den radikale Regering blev siddende.